<u>Муса Җәлил</u>

Гөл кабере

Өзелеп төште бер гөл сабагыннан
Төньягыннан искән җил белән.
Озакламый җилнең канатына
Төялешеп карлар килделәр.

Мамык карлар гөлгә кәфен булды,
Кабер булды бакча түтәле;
Шунда үскән ялгыз бер ак каен
Кабер ташы ролен үтәде.

Кар бураны яңа корбан эзләп
Бөтерелә койма буенда.
Гөл уянмас, татлы йокы белән
Изелеп йоклый җирнең куенында.

Тик яз килгәч, гөлнең каберенә
Яңгыр явар, уйнар яшеннәр.
Һәм, түтәлне тутырып, таң алдыннан
Чәчәк атар яңа яшь гөлләр.

Сулган гөл күк, мин дә кышны көтәм,
Йоклар өчен ябынып юрганын;
Күңелегездә көлеп чәчәк атар
Минем соңгы йөрәк җырларым.

1943 ел